

hafar, en lagabreytingin er samþykkt með $\frac{2}{3}$ atkvæða hið minnsta, skal halda fund aftur innan mánaðar. Skal til hans boðað á venjulegan hátt, og það tekið fram, að til fundarins sé boðað af því að eigi hafi verið nægilega margir á hinum fyrri fundi. Séu á þeim fundi $\frac{2}{3}$ greiddra atkvæða með breytingunni, öðlast hún gildi, hvort sem margir eða fáir hafa sótt fundinn.

VII. KAFLI UM FÉLAGSSLIT

35. gr.

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta félaginu, og fer þá um tillögu þar að lútandi sem lagabreytingar. Fundur sá, sem samþykkir á löglegan hátt að slíta félaginu, kveður og á um, hvernig ráðstafa skuli eignum þess og greiðslu skulda, sbr. 39. gr. laga nr. 77/1921, um hlutafélög.

Framanrituð samþykkt, sem gerð var fyrir Alþýðubankann h.f. á stofnfundi bankans 12. desember 1970 staðfestist hér með.

Viðskiptaráðuneytið, 29. janúar 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Lúðvík Gízurarson.

REGLUGERÐ fyrir Alþýðubankann h.f.

I. KAFLI STOFNUN BANKANS OG SKIPULAG

1. gr.

Alþýðubankinn hf. er stofnaður fyrir frumkvæði ábyrgðarmanna Sparisjóðs alþýðu samkvæmt heimild í lögum nr. 71/1970 um Alþýðubankann hf. Tekur félagið við öllum eignum, skuldum og ábyrgðum Sparisjóðs alþýðu og starfsemi hans og kemur í hvívetna í hans stað, enda hafa ábyrgðarmenn sparisjóðsins samþykkt eigna-yfirfærsluna á fundi sínum hinn 12. nóvember 1970. Bankinn er hlutafélag og er hlutafé hans ákveðið 40 milljónir króna.

2. gr.

Með yfirstjórn bankans fer fundur hluthafa, svo sem segir í samþykktum félagsins, svo og bankaráð, sem kosið er á aðalfundi bankans. Er það skipað 5 aðal-mönnum og 5 varamönnum. Bankaráð ræður bankastjóra einn eða fleiri.

II. KAFLI STÖRF BANKANS

3. gr.

Alþýðubankinn hf. hefur sparisjóðsréttindi og nýtur í hvívetna sömu réttinda sem Landsbanka Íslands eru veitt í 18., 19., 21. og 23. grein laga nr. 11 frá 29. marz 1961. Hann skal eiga að minnsta kosti sem svarar 15% af innlánsfé með sparisjóðs-

kjörum í tryggum og auðseldum verðbréfum, svo sem ríkisskuldabréfum, bankavaxtabréfum Landsbanka Íslands eða öðrum jafntryggum verðbréfum. Verðbréfaeign þessi skal hækka í allt að 20%, ef viðskiptaráðherra, að fengnum tillögum bankans, telur þess þörf. Í stað verðbréfa má koma inneign í Seðlabankanum.

A. Um ávöxtun fjár.

4. gr.

Alþýðubankinn tekur fé til ávöxtunar sem hér segir:

- a) í innlánsbók,
- b) í ávísanareikning,
- c) í hlaupareikning,
- d) gegn viðtökuskirteini.

5. gr.

Hver sá, sem hefja vill hlaupareikningsviðskipti við bankann, skal semja um það við bankastjóra hans. Um leið og hlaupareikningsviðskipti eru stofnuð, skal viðskiptamaður afhenda bankanum sýnishorn af undirskrift sinni.

6. gr.

Viðskiptamaður fær lausakvittun fyrir innborgun á hlaupareikning tvíritaða, ef óskað er.

7. gr.

Viðskiptamaður, er fé vill taka út úr hlaupareikningi, skal að jafnaði skrifa út tékkávisun á bankann á eyðublöð, er bankinn sjálfur hefur til sölu. Gerð eyðublaða ákveður bankaráð, að fengnum tillögum bankastjóra. Tékkinn skal undirritaður af viðskiptamanni sjálfum, af prókurista hans eða öðrum, er hann hefur gefið lögfullt umboð til að ávísar á reikninginn, enda skal þá umboðið jafnframt afhent bankanum, ef það er eigi opinberlega tilkynnt. Komi það fyrir, að fölsuð ávísun sé greidd af bankanum, ber sá skaðann, sem á féð nema um sé að kenna augljósu gáleysi bankans.

Viðskiptamenn geta fengið fé, er þeir eiga á hlaupareikningi, útborgað eftir skriflegum fyrirmælum, eða eftir símskeyti, enda sé þá undirskrift rétts hlutaðeiganda undir símskeytið staðfest á venjulegan hátt, eða á annan hátt þannig frágengið, að útborgunin sé hættulaus fyrir bankann.

8. gr.

Enginn má gefa út ávísun á meira fé, en hann á inni á hlaupareikningi, nema sérstaklega sé um samið við bankastjóra.

9. gr.

Í tékkávisun, sem gefin er út á innstæðu í hlaupareikningi, verður fjárhæðin að vera tilgreind með tölustöfum og bókstöfum. Sé þess ekki gætt, þá er bankinn eigi skyldur til að útborga ávísanafjárhæðina. Sé fjárhæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en bókstöfum, þá gildir sú fjárhæð, sem með bókstöfum er skráð.

10. gr.

Bankastjóri ákveður, hvort taka skuli við ákveðnu fé í hlaupareikning og hvort greiða skuli vexti af því fé, sem tekið er við. Sé um miklar fjárhæðir eða annars óvenjulega ráðstöfun að ræða, skal slíkt borið undir bankaráð til samþykkis eða synjunar.

11. gr.

Innborganir og útborganir af ávísana- og hlaupareikningu skulu færðar þannig, að bankinn geti látið reikningseiganda í té afrit af reikningi hans eins oft og bankastjóri telur fært.

12. gr.

Bankinn tekur á móti fé til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, minnst kr. 10.00 í senn. Þó er bankinn eigi skyldur til að taka á móti mjög stórum fjárhæðum til ávöxtunar, ef bankastjórinn telur það óhagkvæmt fyrir bankann.

13. gr.

Þegar innstæðan nemur minnst kr. 10.00, reiknast vextir af heilum krónum frá og með næsta degi, eftir að féð var lagt inn, þó eigi í minni hlutum en heilum krónum.

Vextir skulu leggjast við höfuðstólinn minnst einu sinni á ári. Af fjárhæðum, er nema 10 000.00 kr. og þar yfir, er bankinn eigi skyldur til að greiða vexti, þegar fjárhæðir þessar standa skemur en tvo mánuði í bankanum.

14. gr.

Af fé, sem bankinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, er menn óska, án uppsagnarfrests, þegar bankastjóri telur það fært. Heimta má, að fjárhæðum frá 10 000.00 til 30 000.00 kr. sé sagt upp með viku fyrirvara og fjárhæðum þar yfir með tveggja mánaða fyrirvara.

Án tveggja mánaða uppsagnarfrests er bankinn eigi skyldur til að borga meira en 50 000,00 kr. á hverjum mánuði úr sömu viðskiptabók.

15. gr.

Þeim, sem í fyrsta sinn leggur inn fé með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, er hann greiðir kostnaðarverð fyrir. Bankastjóri ákveður, hvort sú borgun er tekin fyrirfram, eða þegar bókin er útskrifuð eða ónýtt.

Í hvert skipti, sem fé er lagt inn eða tekið út úr bankanum, skal það um leið ritað í viðskiptabókina. Þó má í sérstökum tilfellum taka við fé án þess að bókin sé sýnd, gegn kvittun bókara og gjaldkera.

Heimilt er að starfrækja sérstaka deild við bankann, þar sem taka má við innlögum og ávísa á innstæðuna.

Fyrir innlögum og útborgunum kvittar bókari og gjaldkeri í viðskiptabókina og er það full sönnun fyrir greiðslunni.

Bankinn greiðir út fé af ávisanareikningum gegn tékkum, sem ritaðir eru á sérstök eyðublöð bankans og útgefin af eiganda reiknings eða þeim, sem hann hefur gefið umboð til þess. Sá sem heimild hefur til útgáfu tékka á reikning skal afhenda bankanum rithandarsýnishorn sitt.

Það er eigi á ábyrgð bankans, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi löglega heimild frá eiganda hentar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabók hljóðar um, eða eitthvað af því. Um falsaðar ávísanir á sparisjóðsinnstæður gilda ákvæði 7. greinar.

Vexti skal færa í viðskiptabækur, þegar þær í fyrsta skipti eftir að vextir hafa verið lagðir við höfuðstól, eru sýndar í bankanum.

Bankastjóri löggildir viðskiptabækurnar, eða þeir starfsmenn bankans, sem bankaráð gefur umboð til þess.

16. gr.

Glatist viðskiptabók, ber eiganda að snúa sér til bankastjóra eða fulltrúa hans, er annist um, að handhafa hennar verði stefnt samkvæmt 19. gr. laga um Landsbanka Íslands nr. 11 frá 29. marz 1961.

Kostnaðinn greiðir eigandinn.

17. gr.

Bankastjóra er heimilt að segja lausu fé, sem er á vöxtum í bankanum með sparisjóðskjörum, með þriggja mánaða fyrirvara. Skal annað hvort rita uppsögnina í innlánsbókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sé birt í Lögbirtingablaðinu, og að minnsta kosti í tveimur öðrum blöðum.

Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því fé, sem sagt er upp.

18. gr.

Ef eigandi að innstæðufé hvorki leggur inn sé tekur út í nítján og hálf ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er birt skal með þriggja mánaða fyrirvara á þann hátt sem segir í 17. gr., skorað á eiganda að vitja fjárins. Gefi hann sig ekki fram, áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild en féð ásamt vöxtum rennur til bankans.

19. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um eignir annarra í bankanum nema skylt sé að lögum.

20. gr.

Sé bók útskrifuð, fær viðskiptamaður aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiptunum áfram.

B. Um útlán.

21. gr.

Útlánastarfsemi Alþýðubankans h.f. og öðrum störfum hans skal haga svo, sem bezt samrýmist því hlutverki hans að efla menningarlega og félagslega starfsemi verkalýðshreyfingarinnar og treysta atvinnuöryggi launafólks á Íslandi.

22. gr.

Bankanum er heimilt að kaupa og selja víxla, tékka, ávísanir og verðbréf.

23. gr.

Bankinn veitir auk þess, sem um ræðir í 22. gr., lán í því formi og gegn þeim tryggingum, er nú skal greina:

- a) reikningslán og útlán úr hlaupareikningi
- b) sjálfskuldarábyrgðarlán
- c) lán gegn fasteignaveði
- d) lán gegn handveði
- e) lán gegn ábyrgð ríkis, sýslu-, eða sveitarfélaga.

24. gr.

Um reikningslán skal gerður sérstakur lánssamningur og undirritaður af bankastjóra og lántaka. Skal í honum greint hámark lánsins, uppsagnarfrestur á skuld og innstæðu. Reikningslán skal að jafnaði einungis veitt gegn fasteignaveði eða handveði í vel tryggðum verðbréfum, en heimilt er þó að taka aðrar tryggar, ef sérstök ástæða þykir til.

Veð fyrir lánum eða önnur trygging skal vera fulltryggilegt og lánið veitt með því skilyrði, að annað hvort sé hægt að heimta viðbótarveð eða frekari tryggingu, ef veðið rýrnar, eða afborgun af láninu, þótt gjalddagi sé eigi kominn.

Um innborganir og útborganir gilda sömu reglur og um hlaupareikninga.

Útlán úr hlaupareikningum skulu að jafnaði veitt til skamms tíma í senn og tryggð með persónuábyrgð, verðbréfum eða fasteignaveðum, sem fulltryggt getur talizt.

25. gr.

Bankinn veitir lán gegn sjálfskuldarábyrgð, sem bankastjóri álitur fullnægjandi. Lán gegn sjálfskuldarábyrgð veitast eigi til lengri tíma en eins árs í senn. Heimilt er bankastjóra að framlengja slík lán, ef það er áhættulaust fyrir bankann. Samanlagður lánstími má þó að jafnaði eigi vera lengri en 10 ár.

26. gr.

Lán gegn fasteignaveði má bankinn veita sérhverjum veðrétti í fasteign, ef bankastjórinn telur fullnægjandi tryggingu fyrir láninu.

Ef líkur eru til, að verðbreyting hafi orðið á fasteign, eða verðmæti fasteignar er torkannað, má láta sérstakt mat fara fram.

Skal það framkvæmt annað hvort af dómkvöddum mönnum, eða mönnum, sem bankastjóri tilnefnir sjálfur. Að öðru leyti skal lánbeiðandi útvega sérhver þau skilríki, sem bankastjóri krefst og málið varða.

Lán gegn fasteignaveði skulu að jafnaði eigi veitt til lengri tíma en 15 ára.

27. gr.

Bankinn lánar fé gegn handveði, svo sem arðberandi, veltryggðum verðbréfum og öðrum þeim munum, sem bankastjóri telur gilda og sér bankanum fært að geyma.

Enn fremur má veita lán gegn tryggingu í váttryggðum verzlunarvörum, sem bankanum eða trúnaðarmönnum hans eru afhentar sem handveðstrygging, eða vörum samkvæmt farmskírteini eða geymsluskírteini, sem bankanum er afhent eða framselt.

28. gr.

Bankinn má veita lán gegn veði í eignum og tekjum bæjar-, sýslu-, eða sveitarfélaga, og gegn ábyrgð þeirra sem slíkra, þegar eftirfarandi skilyrði og gögn eru fyrir hendi:

- a) leyfi hlutaðeigandi stjórnvalda til lántökkunar
- b) fjárhagsreikningur sýslunnar, sveitar- og bæjarfélagsins næsta ár á undan lánsbeiðninni
- c) vottorð hlutaðeigandi yfirvalda um það, að þeir menn, sem annast um lántökuna eða veita umboð til að taka lánið, séu réttir aðilar
- d) endurrit úr fundarbók lánbeiðanda, er sýni, að löglega hafi verið samþykkt að taka lánið, og sé endurrit staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi
- e) ábyrgðaryfirlýsing hreppsnefndar, sýslunefndar eða bæjarstjórnar.

29. gr.

Bankanum er heimilt að kaupa og selja skuldabréf ríkis, bæjar- og sveitarfélaga og önnur trygg og auðseljanleg verðbréf. Hlutabréf má bankinn ekki kaupa né selja nema í umboði annarra.

C. Ábyrgðir.**30. gr.**

Bankinn getur tekizt á hendur ábyrgðir gegn tryggingum, jafngóðum og um lán væri að ræða.

D. Innheimtur.**31. gr.**

Bankinn má annast alls konar innheimtur á fjárhæðum fyrir innlenda kröfuhafa.

Hann annast að öðru leyti hvers konar bankastörf.

III. KAFLI**REIKNINGUR OG ENDURSKOÐUN****32. gr.**

Ársreikningi bankans, sem miðast við almanaksárið, skal lokið fyrir febrúar-mánaðarlok ár hvert, en yfirlit yfir hag bankans skal gera mánaðarlega. Reiknings-yfirlit skal birt í Stjórnartíðindum eftir hverja 6 mánuði. Reikningurinn skal vera svo sundurliðaður, að hann sýni glögga mynd af hag bankans.

33. gr.

Aðalfundur í hlutafélaginu kýs með hlutfallskosningu tvo bókhaldsfróða endurskoðendur til eins árs í senn, en viðskiptaráðherra tilnefnir hinn þriðja, einnig til eins árs í senn, að loknum aðalfundi. Skulu þeir rannsaka reikninga bankans og bera saman við bækurnar og við sjóð bankans, og eignir. Sjálfar bækurnar og færslur á þeim skulu þeir einnig rannsaka, svo að þeir séu þess fullvissir að bókhaldið sýni rétta mynd af því, sem fram hefur farið.

Verði endurskoðendur þess varir, að vanræksla eigi sér stað í einhverju eða nauðsynlegar endurbætur þurfi að gera, þá eiga þeir að benda bankastjóra og bankaráði á það og gera tillögur um endurbætur.

34. gr.

Endurskoðendur skulu minnsta kosti ársfjórðungslega fyrirvaralaust sannreyna, hvort eignir bankans séu fyrir hendi. Auk þess skulu þeir á sama hátt á óákveðnum tíma, að minnsta kosti einu sinni í mánuði, rannsaka hjá þeim starfsmönnum bankans, sem fé hafa undir höndum, hvort það fé er í sjóði hjá þeim, sem á að vera í þeirra vörzlum.

Enn fremur skal sams konar rannsókn fara fram á útibúum bankans og umboðsskrifstofum, fyrirvaralaust að minnsta kosti einu sinni á ári.

35. gr.

Allar leiðréttingar eða breytingar í bókum bankans skulu þannig gerðar, að glöggst sjáist, hvað þar hefur staðið upphaflega.

36. gr.

Sérstök endurskoðunardeild skal framkvæma hina daglegu endurskoðun allra deilda bankans, og skulu reglur um endurskoðunardeild settar af bankaráði.

37. gr.

Laun endurskoðenda skulu ákveðin af aðalfundi bankans. Rétt er, að bankaráð setji endurskoðendum erindisbréf.

IV. KAFLI STJÓRN BANKANS

38. gr.

Stjórn bankans annast bankaráð og bankastjóri, svo sem fyrir er mælt í lögum nr. 71/1970 um Alþýðubankann h.f. og reglugerð þessari og hluthafafundur ráða til lykta málefnum félagsins eftir því, sem segir í samþykktum þess.

Alþýðubankinn á stjórnarfarslega undir viðskiptaráðuneytið.

39. gr.

Bankaráðið heldur reglulega fundi eigi sjaldnar en tvisvar í hverjum mánuði. Aukafund skal halda, þegar formaður eða meirihluti bankaráðs eða bankastjóri telur þess þörf. Til þess að gerð verði gild ályktun, verða eigi færri en 5 bankaráðsmenn, aðalmenn eða varamenn þeirra, að sækja fund. Afl atkvæða ræður úrslitum nema öðruvísi sé mælt fyrir í samþykktum eða öðrum lögumætum fyrirmælum. Þegar jöfn eru atkvæði, ræður atkvæði formanns. Það, sem gerist á fundum bankaráðsins, skal bókað í sérstaka gerðabók. Hver sá, sem rétt á að sitja fundi bankaráðs, getur krafist þess, að bókaðar séu athugasemdir hans og ágreiningsálit.

Bankastjóra er rétt og skylt að sitja fundi bankaráðsins og taka þátt í umræðum nema rætt sé um mál, er snerta hann sjálfan persónulega.

Á hverjum reglulegum fundi skal bankastjóri leggja fyrir bankaráðið skýrslu um útlán bankans, hve mikið af fé hans sé bundið í hverri atvinnugrein, um verðbréfaeign hans, um innlánsfé í honum og um það hve mikið af því megi taka út fyrirvaralaust, og annað það, er bankaráðinu þykir nauðsynlegt, til þess að geta haft fullkomið eftirlit með starfsemi bankans.

Formaður bankaráðsins hefur fyrir hönd ráðsins stöðugt eftirlit með starfsemi bankans, en hinir bankaráðsmennirnir skulu skiptast á um eftirlit ásamt honum.

40. gr.

Bankaráð hefur æðstu forstöðu Alþýðubankans h.f., nema þar, sem öðruvísi er ákveðið í lögum, reglugerð eða samþykktum.

Því ber þess vegna:

- Að koma fram fyrir hönd bankans gagnvart dómstólum, yfirvöldum og þriðja manni, og að úrskurða um öll mál, er bankann varða, heyri þau ekki undir úrskurð aðalfundar.
- Að hafa umsjón og eftirlit með eigum bankans og starfsemi hans, þar á meðal því, að fé bankans, skjöl og bækur sé tryggilega geymt, að húsum sé vel við haldið og vel sé farið með alla innanstokksmuni og vélar og eignir bankans yfirleitt.
- Að ákveða verkaskiptingu milli bankastjóra bankans, ef því er að skipta, og setja þeim erindisbréf.
- Að ráða stjórnendur útibúa bankans og umboðsskrifstofa og veita þeim lausn, að fengnum tillögum bankastjóra.
- Að ráða aðalbókara og gjaldkera bankans og veita þeim lausn, svo og að ákveða, hversu hátt veð aðalgjaldkeri skuli setja, allt að fengnum tillögum og samþykki bankastjóra.
- Að ákveða tölu starfsmanna bankans og setja reglur um laun þeirra.
- Að ákveða með samþykki bankastjóra, hvar bankinn skuli hafa útibú og umboðsskrifstofur.

- h) Að ákveða ásamt bankastjóra forvexti, innlánsvexti og útlánsvexti bankans, séu vextir ekki ákveðnir af stjórn Seðlabankans, svo og að ákveða aðra þóknun, sem bankinn tekur fyrir þjónustu sína.
- i) Að taka ákvörðun um eftirgjöf á skuldum, ef slíkt reynist óhjákvæmilegt.
- j) Að setja reglur að fengnum tillögum bankastjóra um, hverjir starfsmenn bankans skulu ásamt honum geta skuldbundið bankann með undirskrift sinni, svo og að ákveða, að fengnum tillögum bankastjóra, hverjir starfsmenn bankans geta skuldbundið bankann með undirskrift sinni í tilteknum málum.
- k) Að ráða fram úr öðrum málum, sem ekki eru lögð til hluthafafundar eða bankastjóra og þeim málum, sem hluthafafundur eða bankastjóri skjóta til bankaráðs.

41. gr.

Bankastjóri Alþýðubankans h.f. hefur með höndum hina daglegu stjórn málafna bankans. Hann ræður starfsmenn bankans aðra en þá, sem bankaráðinu er falið sérstaklega að ráða, og segir þeim upp. Hann segir þeim fyrir hverjum um sig um skyldur þær, sem á þeim hvíla og störf þau, sem þeir eiga að annast, og hefur eftirlit með, að það sé framkvæmt, sem þeim er lagt á herðar.

42. gr.

Bankastjóri ráðstafar fé bankans í samræmi við fyrirmæli bankaráðs og stendur fyrir rekstri hans, annast vörzlu á eignum bankans og sér um bókfærslu hans og reikningshald. Honum ber að sjá um að bankareksturinn sé í öllum greinum samkvæmt lögum, reglugerð og samþykktum bankans.

43. gr.

Allir starfsmenn bankans skulu undirrita drengskaparheit um það, að þeir skuli ekki gera neinum út í frá kunnugt um málefni bankans né segja frá um viðskipti einstakra manna við hann.

V. KAFLI ÝMIS ÁKVÆÐI

44. gr.

Kvittanir frá bankanum eru því aðeins fullgildar, að gjaldkeri hafi ritað undir þær og þeim fylgi áritun bókara um að þær séu athugaðar. Í forföllum þeirra er þó jafngild kvittun þess eða þeirra, er fengið hafa umboð bankastjóra til slíkra undirskrifa.

Aðalgjaldkeri ber ábyrgð á þeim, sem í forföllum hans eða af öðrum ástæðum annast störfin, ef eigi er séð fyrir því, að varamennirnir eða aðstoðarmennirnir setji tryggingu, meðan þeir gegna störfum hans.

45. gr.

Ekki má bankastjóri Alþýðubankans h.f. hafa á hendi embætti eða sýslan, sem ekki er lögskyld að gegna, nema með samþykki bankaráðsins, ekki reka atvinnu og ekki vera í stjórn atvinnufyrirtækja.

46. gr.

Starfsmenn mega ekki án leyfis bankastjóra taka sér annað launað starf eða reka atvinnu.

47. gr.

Ekki má bankastjóri vera skuldskeyttur bankanum, hvorki skuldunautur né ábyrgðarmaður annarra.

48. gr.

Starfsmönnum bankans er bannað að gerast umboðsmenn annarra gagnvart bankanum.

49. gr.

Starfsmenn bankans eru skyldir til að vinna fram yfir venjulegan starfstíma bankans, þegar þess er þörf.

50. gr.

Bankaráðsmenn, bankastjóri og allir aðrir starfsmenn bankans eru bundnir þagnarskyldu um öll þau atriði, er þeir fá vitneskju um í starfi sínu.

51. gr.

Peir, sem vilja fá lán úr bankanum, skulu að jafnaði beiðast þess skriflega. Skriflegs svars við slíkri beiðni verður ekki krafist, og getur enginn, sem synjað er um lán heimað, að honum sé gerð grein fyrir, hverjar ástæður séu til synjunarinnar.

52. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 71/1970 um Alþýðubankann h.f. og stofnfundur í bankanum hefur hinn 12. desember 1970 samþykkt, öðlast þegar gildi.

Framanrituð reglugerð staðfestist hér með sem reglugerð fyrir Alþýðubankann h.f.

Viðskiptaráðuneytið, 29. janúar 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Lúðvík Gizurarson.

REGLUR

um málflytjendastörf manna í opinberu starfi.

Samkvæmt fyrirætlum 23. greinar laga nr. 61 4. júlí 1942 um málflytjendur, og að fengnum tillögum félags hæstaréttar- og héraðsdómslögmanna eru hér með settar eftirfarandi reglur.

1. gr.

Lögfræðingum, sem starfa við embætti dómara, lögreglustjóra, tollstjóra, ríkisskattstjóra, saksóknara ríkisins, eða í stjórnarráði, er óheimilt að stunda málflytjendastarf meðan þeir gegna slíkum störfum. Þetta á þó ekki við um málflytjendur, sem gegna fyrrnefndum störfum um afmarkaðan stuttan tíma eða eru falin dómaraströf í einstöku máli.

Ákveða má að eins og að ofan greinir skuli fara um málflytjendur, sem gegna öðrum störfum, en að ofan greinir í þjónustu ríkisins, í þjónustu sveitarfélaga eða í þjónustu ríkisbanka.

Ákvörðun um þetta skal þó eigi gerð fyrr en fengin hefur verið umsögn eða tilmæli hlutaðeigandi stofnana og skal gæta samræmis milli hliðstæðra starfa og stofnana.